AMSTERDAMS WEEKBLAD

zaterdag 16 sept. no. 14 50 ct.

INFORMATIE VAN DE ENE AMSTERDAMMER

Dit is het 14e nummer van het Amsterdams Weekblad.Het verschijnt iedere zaterdag en kost slechts 2 kwartjes, zonder advertenties, zonder subsidie.
Dat kan omdat er iedere week mensen zijn, die de binnengekomen brieven, stukjes, foto's, lezen, uittikken, opmaken, drukken, en distribueren, zonder er voorbetaald te worden.
Daarom bent U er met het betalen van 2 kwartjes niet vanaf.
U kunt het Amsterdams Weekblad alleen blijven lezen, als U het anderen mogelijk maakt het Amsterdams Weekblad te lezen.

Breng meer mensen op de hoogte van wat er in Uw omgeving en op Uw werk, gebeurt.
Werk mee aan de vervaardiging van de krant, bezoek de lezersvergadering, laat U in Uw krant niet zo maar iets voorschotelen.

De volgende lezersvergaderingen vinden plaats:
zondag 17 september om 11.00 uur in Koffiehuis Roodmerk Bethaniënstraat.
Zondag 24 sebtember om 11.00 uur Keizersstraat 2a 1 hoog.

U kunt ook opbellen : 763407 of 930302.

AAN DE ANDERE....

Wordt er bij U in de buurt geen Amsterdams Weekblad verkocht, vraag dan aan Uw sigarenwinkelier of hij het voor U wil bestellen.

JA U KUNT U ABONNEREN!

Wil U zeker weten dat U het iedere week in de bus vindt neem dan een abonnement. Fl 6,50 voor 13 nrs.

Vergeet niet Uw abonnementsgeld tijdig over te maken op Gemeente Giro F 5160 tnv Fini van Feggelen

Aan de totstandkoming van dit nummer werkten mee:

Ernest Anyas,Dicky Breebaart, Walter Bos, Hijn Bijnen, Steef Davidson, Leo van Dorp, Fini van Feggelen, Bert Griepink,Horriah, Michiel Kassies, Thea Klaver, Wieke Konijn, Rudi Meyer, Adelbert Nelissen, Bert Nienhuis, Lou van Nimwegen, Rob Stolk, Dik Tuijnman, Tjebbe van Tijen, Madeleine de Vries.

de woningnood aan de kaak gesteld!

DEMONSTRATIEF TENTENKAMP OP HET BODENCENTRUM IN DE DAPPERBUURT. IEDEREEN KAN MET Z'N TENT KOMEN GEEN TENT GEEN NOOD ER ZIJN TENTEN VOORRADIG..............
Aktiegroep de sterke arm houdt op vrijdag 15, zaterdag 16 en zondag 17 september een demonstratief tentenkamp tegen de schandalige woningnood.

VRIJDAG: de hele dag tent opzetten. 's avonds 8 uur "teach-in" Op de kar J.Schaefer,D.Coppes. In het Schip Van Mierlo en Van de Spek. Muziek en zang Jaap van de Merwe.
ZATERDAG:iedereen kan nog met zijn tent komen. 's Morgens 11 uur tot 5 uur smiddags film + diskussie over woningnood,bedrijfssituatie,bejaarden,etc. De hele dag leuke dingen voor de kinderen.
SAVONDS GROOT BUURTFEEST MET o.a. Wally Tax,Leen Jongewaard en Amsterdams Jeugd Toneel.
ZONDAG:nog steeds plaats voor kampeerders. Van 11 tot 4 uur film & diskussie.
ZEER BELANGRIJK VAN 12.30 TOT 14.00 PROTEST VERGADERING VOLKSTUINDERS RUST EN VREUGDE IN S.O.V. KANTINE (bij het boden centrum)................
Om 12.30 gaat drumband Turbantia de Dapperbuurt in.14.00 muziek met o.a. Louis Andriessen en Willem Breuker.Ook op deze dag leuke dingen voor de kinderen.

Betonwoningen - Amsterdam

Constructeurs en Uitvoerders van Betonwoningen, die in aanmerking wenschen te komen voor het bouwen van een nader overeen te komen aantal Betonwoningen, worden uitgenoodigd hiervan schriftelijk kennis te geven aan den **Directeur van den Gemeentelijken Woningdienst, Weesperzijde No. 14**

De kennisgeving moet vergezeld gaan van eene:

1e. beschrijving van het toe te passen systeem, desgewenscht toegelicht met teekeningen;

2e. mededeeling, indien inzender is de Constructeur, van den naam van den Uitvoerder, indien inzender is de Uitvoerder, van den naam van den Constructeur;

3e. opgave van volgens het ingediende systeem uitgevoerde werken met vermelding van bouwkosten;

4e. mededeeling van den naam van den Architect, die de buiten- en de binnen-architectuur zal verzorgen.

Een en ander moet aan bovengenoemd adres worden ingezonden vóór 1 Januari 1922.

Na voorafgaand verzoek zullen inzenders in de gelegenheid gesteld worden hun inzending mondeling toe te lichten.

De Directeur van den Gemeentelijken Woningdienst, KEPPLER.

BETONDORP; Geteisterd door storm van plagen deel 2

In het eerste deel van "Betondorp geteisterd door storm van plagen", zie A.W. nr. 13, beschreven wij wat zich in Betondorp voltrekt en hoe een aantal bewoners zich daaronder voelen. De toekomstvoorspellingen van de gemeente voor Betondorp zijn somber. Dreigende wolken pakken zich samen boven het "rooie dorp". Het Volksgebouw, staande op de Brink, de kern van het dorp, wordt door de dorpsverenigingen niet meer gebruikt en in bruikleen afgestaan aan een groep Portugese gastarbeiders: "resistençia y trabalho". Het hart van het dorp wordt weer door socialistische leuzen verwarmd; het dorp verstaat het niet.

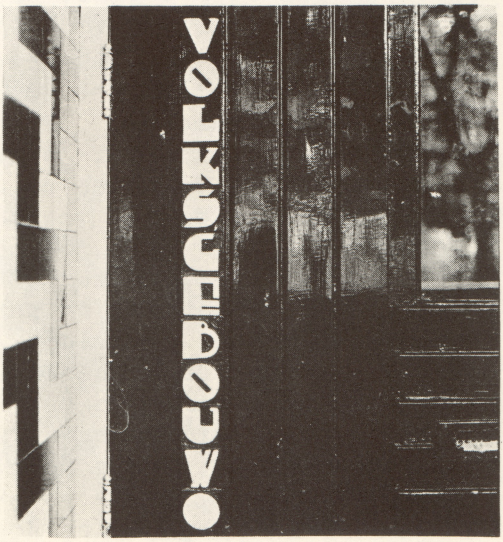

VERBODEN ZELF TE DOEN

Als we Jules Beaux gaan bezoeken in de Veeteeltstraat 124, zijn we in dat deel van Betondorp gekomen dat met gemeentewoningen is gevuld.

De heer Beaux, die jarenlang actief was in de huurdersvereniging Tuindorp Watergraafsmeer, is thuis en vertelt ons over de moeilijkheden met deze huisbaas.
"De huisjes zien er misschien leuk uit van buiten, maar de helft is zo lek als een gieter. Wij woonden eerst aan de overkant, daar was het verschrikkelijk vochtig.
Met dit huis heb ik geluk gehad, het staat helemaal ingebouwd, en dus is het hier droog.
De gemeente heeft op alle huizen een paar jaar geleden een betumenlaag aangebracht om het vocht te weren. Het is hier niet zo mooi als het eruit ziet, ik zeg altijd: "Het is die betumenlaag en het behang die de boel overeind houdt". Veel mensen hebben klachten over deze woningen, dat heb ik in die huurdersvereniging wel gemerkt. De gemeente doet er zo weinig mogelijk aan. Als je zelf iets doet loop je nog de kans dat het weer afgebroken moet worden, dus niemand doet wat. Sinds het jaar dat mijn schuurtje er staat klaag ik bijvoorbeeld al over het feit dat het geen afvoer heeft, en dat het teer van het dak tussen de naden door naar binnen sijpelt, maar er gebeurt niets.

KOOPJES BIJ P.W.

Ik wou mijn keuken wat moderniseren en heb toen een ambtenaar van Publieke Werken laten komen. Ik wou de glazenkast eruit halen, de overbodig geworden wasemkast ten dele wegbreken, een muurtje er tussenuit en de waterleiding moest verhoogd worden. Ik stelde voor dat zij het werk zouden uitvoeren en dat ik het zelf weer zou opschilderen. Ik ben tenslotte schilder van beroep. De P.W.ambtenaar schatte de kosten op ca. ƒ300,-.
Een week na dit gesprek kreeg ik een specificatie van P.W. De kosten kwamen op ƒ700,-, en dan stond het verhogen van de waterleiding er nog geeneens op.
Publieke Werken gaf nederig toestemming tot deze verbouwing, mits ik dan een nieuwe kast zou aanschaffen, die P.W. voor ƒ 115,- zou leveren, maar die ik helemaal niet nodig heb! Na installatie zou de kast tot de vaste inventaris van het huis gaan behoren; dat komt er dus op neer dat het dan geeneens mijn eigendom is. Ik had er een modern wandmeubel willen plaatsen, dat mocht best,dan moest ik de aan te schaffen kast maar ergens opslaan. Na nog een fris glaasje prik genoten te hebben stappen we weer op.

ROUWKAMER VAN ROOIE RAKKERS

In het dorp zelf is geen café, restaurant of kroeg te vinden, dus aten we wat in een café tegenover het Ajaxstadion aan de Middenweg. Daar praten we over onze indrukken en merken

dat het heel moeilijk onder woorden te brengen is wat er nu eigenlijk precies aan de hand is in het dorp!

DE VERKEERSWEG die, als hij er komt Betondorp als een giftige slang zal wurgen.

HET VOLKSTUINENCOMPLEX Rust en Vreugde, eens onverbrekelijk verbonden met Betondorp en slechts gescheiden door een landelijke Middenweg, waar vrijwel geen gemotoriseerd verkeer voorkwam, dat verdwijnen gaat en ook weer een stuk levensvreugde van de bewoners zal ontnemen. (slechts 57 van de 127 tuinders kunnen mee naar het nieuwe complex bij Wijkergouw in Amsterdam-Noord).

DEZELFDE MIDDENWEG, die opgehoogd en verbreed zal worden en het toegestane verkeerslawaai, dat toch al overschreden wordt, tot het onverdraaglijke toe zal laten stijgen.

DE BRUTE EN UNIFORME RENOVATIEPROJECTEN, die het dorp weer nieuw leven moeten inblazen en de onverbrekelijk daarmee verbonden huurverhogingen, die variëren van ƒ30,- tot ƒ100,- per woning.

Niet zonder levensgevaar breiken we het aan de overkant van de Middenweg gelegen volkstuinenkomplex "Rust en Vreugde". De eens zo landelijke Middenweg snijdt nu als een mes Betondorp los van "Rust en Vreugde". Dit volkstuinenkomplex, direkt voortgekomen uit de bewoners van Betondorp (1931) moet eveneens plaats maken voor de rijkssnelweg no. 10, die door de gemeente en rijkswaterstaat uitgerekend in "rust en Vreugde" is geplant. Bij de ingang van het komplex zien we een spandoek tussen de bomen hangen. De maker van dit spandoek wilde kennelijk in eerste instantie zijn woede op Ajax uitleven. Vaag is nog te lezen "Ajax moet weg" (Ajax aast op een stuk "Rust en Vreugde" om als parkeerterrein te gebruiken). Uit angst voor de voetbalmeute is de tekst veranderd in :"Wie helpt ons, onze rust en vreugde te behouden?"

Rust en Vreugde

PAD VOL PRUIMEN.

Wanneer wij het komplex door de hoofdtoegang binnen zijn gegaan, komt een oude dame, zwaar beladen met groente en vruchten ons tegemoet. Plotseling ligt het pad vol pruimen. Haar tas is onder de last van de rijke oogst bezweken. Wij ste en haar een handje toe en komen zo met haar in gesprek.
"Het is een schandaal wat ze hier met ons uithalen, waar hebben wij dat nou aan verdiend? Ze beseffen niet waar ze mee bezig zijn. Kijk daar! Dat is de voorbode van onze ellende!" Ze wijst naar honderden stalen buizen, die op het parkeer-

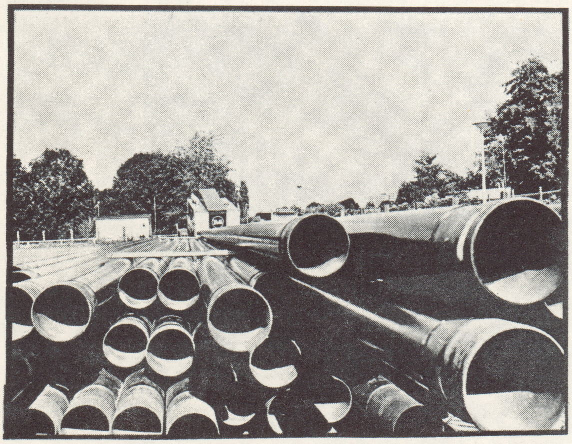

terrein tussen het Ajaxstadion en "Rust en Vreugde" zijn opgestapeld. "Voordat ze met die snelweg beginnen moeten alle grondbuizen, gasbuizen en kabels in een betonnen buis verzameld worden zodat ze er daarna geen last meer van hebben. Maar nu hebben ze eerst nog last van ons en daarom transporteren ze ons naar "Wijkergouw" in Noord". De tranen schieten haar in de ogen. "Ik ben 72 jaar. Ik geloof niet dat ik het op kan brengen daar opnieuw te beginnen. Hier, hebben jullie ook wat pruimen. Ik moet naar huis, m'n man is invalide. Waarom al dat onrecht".
Met haar tassen vol gaat ze naar de overkant, naar haar woning in Betondorp.

EEN BLAUWE REIGER ....

Rust en Vreugde. Het is er stil. Bij een kruispunt van paden ontdekken we een mededelingenkastje van de vereniging. Op het glas een half weggescheurd pamflet, waarop nog leesbaar -Rust en Vreugd moet blijven-. In het kastje worden de tuinders aangemaand om hun heggen op tijd te knippen, tevens een naamlijst met data, wat slaat op de halfjaarlijkse plicht om de paden en sloten te onderhouden onder toezicht van een bestuurder. Vreemd eigenlijk dat in het kastje niets van de verdwijning van "Rust en Vreugde" is te bespeuren, terwijl aan de buitenkant getracht is het pamflet weg te halen. Het waarom hiervan zal ons later duidelijk worden.
We lopen verder. Een blauwe reiger, vliegend in de richting van Betondorp, verandert plotseling van richting om de Middenweg te vermijden. Overal bloeien de bloemen nog. Vanuit z'n tuinhuisje wenkt ons een volkstuinder. We gaan naar hem toe. "Toestand hier hè. Wat moet ik nou opnieuw beginnen. Ik heb een stenen huisje, daar blijft niets van over als ik het sloop.

En die planten in de tuin kan ik ook wel vergeten. Ruim duizend gulden aan spul staat erin". We informeerden bij hem naar het afgescheurde pamflet. Het blijkt dat een tuinder deze pamfletten zelf heeft gedrukt maar het bestuur is ertegen. "Ze hebben tegen ons gezegd, dat we ons rustig moesten houden anders kunnen we niet mee naar Wijkergouw. Eerst zouden we eind '73 weg moeten, maar 14 dagen terug is er een vergadering gehouden waar ons door het bestuur werd meegedeeld dat we al dit jaar wegmoeten. Het bestuur zei dat ze er niets van wisten. Nou, vergeet het maar hoor. Ze willen ons zo rustig mogelijk houden".

LIEVE HELP, WAT EEN TOESTAND!

Onder het drinken van een bak koffie vertelt hij ons over de renovatie in Betondorp. "Ik ga naar een kleine woning. Nu heb ik een grote woning, maar die heb ik eigenlijk niet meer nodig. Als ik m'n poot stijf zou houden kan ik er wel blijven zitten maar ik ga wel naar die kleinere".

Na hem gevraagd te hebben waar die volkstuinder-drukker in het komplex zit, nemen we afscheid van hem. De volksdrukker is niet op zijn tuin maar z'n buurman, die ons vanuit zijn huisje ziet, wenkt ons. Door een prachtige tuin lopen we naar hem toe. "Waar komen de heren voor als ik vragen mag". We laten hem de achterpagina van het A.W. nr. 13 zien, waarop de plannen van de gemeente en rijkswaterstaat zijn gedrukt. "Lieve help, wat een toestand wordt het hier". Mijnheer Lindeboom, 85 jaar, legt het blad in zijn huisje. "Ik zit hier al 35 jaar", zegt hij ons als hij weer buiten komt. "In 1937 heb ik deze tuin genomen, lekker dicht bij huis. In de oorlog hebben de moffen alles al een keer platgegooid om een vrij schietveld te hebben. Gelukkig had ik dit huisje toen nog niet. Dit heb ik na de oorlog gebouwd. Van m'n vak ben ik gereedschapmaker". Al pratend komen we achter z'n huisje bij de sloot. "Dat water in die sloot deugt niet.

Ik merkte het toen m'n planten er van dood gingen. Ik heb een monster door het laboratorium laten onderzoeken. Er blijkt veel te veel chloor en zout in die sloot te zitten". Hij laat ons zijn zelfgebouwde houten regenbak zien. "Dat water is nog wel goed. En hier heb ik m'n sproeikarretje staan". Hij neemt een luik weg van een houten kist, waarin wij een listig apparaatje zien, samengesteld uit plastik buizen, 'n prehistorisch hulpmotortje, zo'n hakkeplof, die in de beginjaren '50 wel achter op fietsen werden gemonteerd. "Met dit apparaatje

pomp ik het water uit de regenbak. Ik kan zo overal met water komen zonder dat ik hoef te sjouwen. Ook als ik de vruchtbomen bespuit met gif gebruik ik hem. Kijk maar hier, in dit emmertje doe ik het gif en sluit de slang naar de pomp erop aan en klaar is kees!" Mijnheer Lindeboom laat ons z'n tuin zien. "Kijk, hier, het vingerhoedskruid bloeit nog. Alles is dit jaar laat". Het onderste deel van de steel zit vol met zaadbolletjes, genoeg om een heel leger van wegenbouwers uit te schakelen. De takken van de perenbomen buigen door onder hun zware last. Uitgebloeide akelei staat eronder. De stoksnijbonen langs metershoge bamboestokken omhooggegroeid staan er nog steeds prachtig bij. Late tomaten tussen de witlof en de boerenkool hangen te rijpen in de zon.

SAMKALDEN WEET HET!

"Ik blijf hier net zolang tot de bulldozer m'n huisje omver haalt, snap je. Zondag 17 september is er een protestvergadering in hetS.O.Vop het bodecentrum, daar ga ik ook heen. Moeten jullie wat pruimen". Mijnheer Lindeboom gaat zijn huisje binnen. Met z'n handen vol pruimen komt hij naar buiten. "Jullie moeten ze wel goed wassen hoor want er zit gif aan. Vorig jaar kwam Samkalden bij ons kijken wegens het 40jarig bestaan. Hij zei dat hij nooit geweten had dat het hier zo mooi was.

GA ZELF KIJKEN !

De bewoners van het dorp zijn ongerust, half augustus is er een druk bezochte protestvergadering geweest, georganiseerd door Rust en Vreugde. Handtekeningenlijsten circuleren door het dorp. Iedereen die we spreken voelt dat het gaat veranderen.
Betondorp wordt een nieuwe knobbel aan het door woningnood rheumaties geworden lichaam van Amsterdam.
Als de plannen van de gemeente, en de wegen van Rijkswaterstaat doorgaan, kan Betondorp als rouwkamer van de rooie rakkers, opgebaard tussen de snelwegen, nog een lang leven tegemoet gaan als architectoniese rariteit.
Lezer, ga zelf eens kijken, maar kom niet als Ajax thuis speelt, dan is het dorp, gelijk een sprinkhanenplaag, bezet door de duizenden auto's van de supporters.

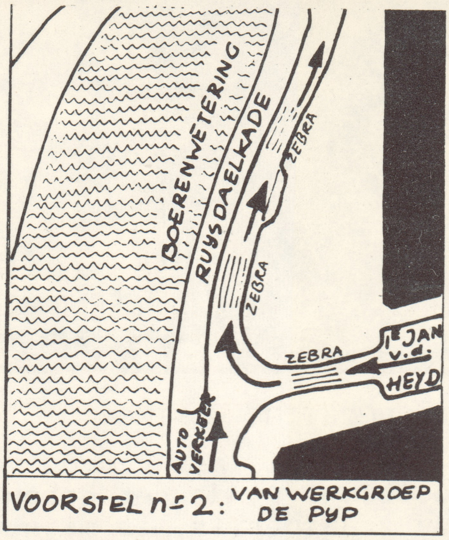

PLEINTJE RUIJSDAELKADE VRIJ

Dinsdagavond 19 september om 8 uur zal in gebouw de Lange Pier, Govert Flinckstraat 64 een buurtvergadering gehouden worden over "hoe het pleintje aan de Rüysdaelkade tussen de le Jan Steenstraat en de Jan vd Heijdestraat van een autoparkeerplaats veranderd moet worden in een gezellig buurtpleintje".

DE BEUK IN DE KUIPERSSTRAAT

(zie Amsterdams Weekblad no. 9, 10, 11, 12).

De beslissing omtrent het al of niet slopen van de panden in de Kuipersstraat te weten de no. 85-87-89-91-93-97-101-103 is door de kommissie van volkshuisvesting uitgesteld naar 16 oktober 's middags 2 uur ten stadhuize.
Omdat de vergadering niet openbaar is, worden de lezers van het Amsterdams Weekblad opgeroepen om deze vergadering bij te wonen.

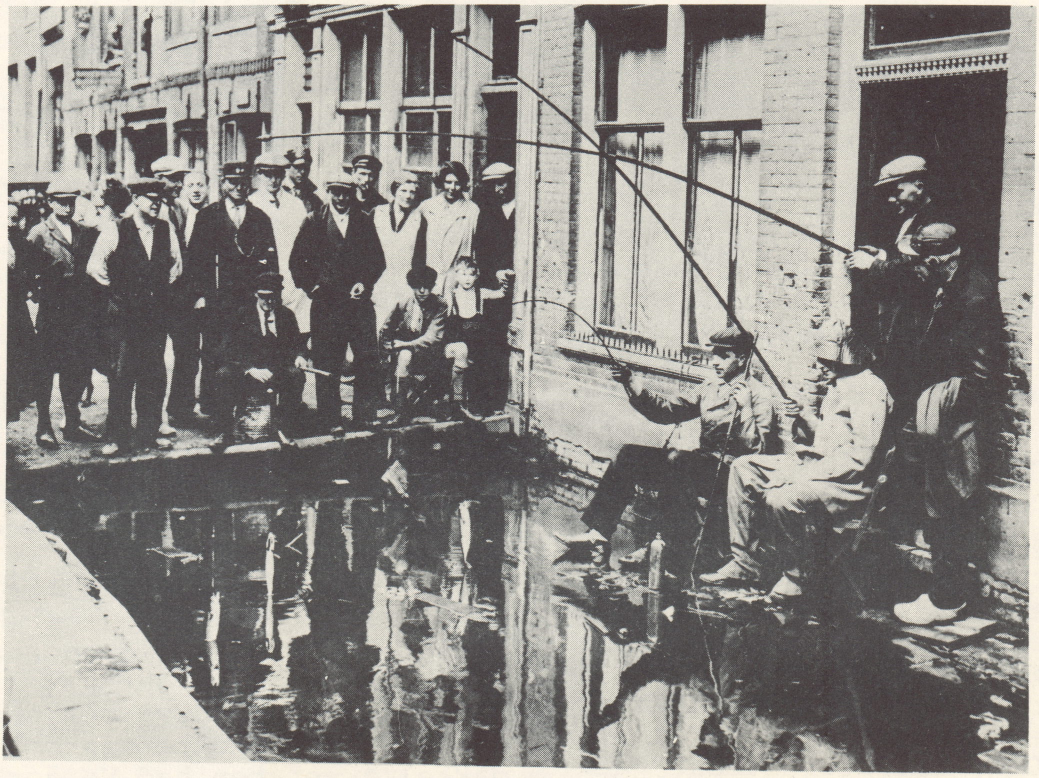

WATEROVERLAST IN DE KUIPERSSTRAAT.

AKTIEFOTO UIT 1932 VAN BEWONERS IN DE KUIPERSSTRAAT DIE OP DEZE WIJZE PROTESTEERDEN TEGEN HET GEMEENTELIJK WANBELEID.

DUIZEND AUTO'S IN HALF UUR

"Het is er hier niet beter op geworden. Ik heb wel eens zitten tellen achter het raam hoeveel auto's hier voorbij komen. Duizend in een half uur heb ik er geteld". Aan het woord is de heer Herkelman die in de Vrolikstraat een benedenhuis bewoont samen met zijn moeder. Al ruim een jaar raast op enkele meters van zijn raam het snelverkeer voorbij, dat in verband met de aanleg van de metro achter de Wibautstraat omgelegd is.

GEEN ZON MEER

"Moet u kijken", hij veegt met zijn vinger een laagje roetachtig stof van de vensterbank buiten, "we maken 'm iedere dag schoon, maar de volgende dag zit er weer een dikke laag aanslag op. Er is hier toen aktie tegen die wegomlegging gevoerd met uiteindelijk als enig resultaat dat ze de laatste bomen hier niet ook nog omgehakt hebben". In zijn raam heeft Herkelman een tekening van een bouwplan voor het veldje aan de overkant hangen. Dit plan is door een groep bewoners uit de buurt gemaakt als tegenvoorstel voor de enorme kantoor-toren, die Het Parool er samen met de Utrechtse projektontwikkelaar Bredero (AANDELEENKAPITAAL 18 MILJOEN) gaat neerzetten. "Dertien hoog wordt dat gebouw", zegt Herkelman, "dan hebben we helemaal geen zon meer".

EXTRA VOCHTIGE WONING

"En ik heb al last van de vorige Paroolbouw. Sinds het gebouw wat er nu staat er is, is mijn woning extra vochtig geworden. Vroeger zonk nadat het geregend had, het water op het veldje aan de overkant altijd weg, maar sinds het Paroolgebouw er staat blijft de regen er in een grote plas staan. Dat water trekt dan onder onze woning omhoog". Hij laat ons de muren zien die met een soort plak-plastic zijn bekleed en vochtplekken in de houten vloer van de achterkamer.

HENRI KNAP

RIJKE JONGEN

door
Wie o wie?

"Toen een paar jaar geleden Henri Knap van Het Parool in z'n dagboek een onduidelijk stukje schreef, waarin stond dat de wegenbelasting omhoog moest om het autobezit af te remmen en waarin hij ook nog terloops schreef, dat zo'n maatregel misschien wel sociaal onrechtvaardig zou kunnen zijn, heb ik hem een brief geschreven. In die brief zei ik hem dat de rijke jongens altijd rustig kunnen blijven rijden en dat hij als journalist, getrouwd met een vrouw met een doktersinkomen, makkelijk praten had. Verder klaagde ik in die brief over de vochtigheid sinds de bouw van Het Parool. Toen kreeg ik deze brief terug:

4 april 1968

Geachte heer,

Uw brief bevestigt wat ik al schreef,dat een verhoging van wegenbelasting een sociale onrechtvaardigheid zou zijn. Met klachten over de gevolgen,die u meent te constateren van de Paroolbouw, wende u zich tot Bouw-en Woningtoezicht.
Het hebben van geld heeft het leven altijd aangenamer gemaakt.Het hebben van meer geld nog aangenamer. Zo is dat nu eenmaal met geld

Met vriendelijke groet
en hoogachting,

p/o. J. Roodnat. S - secr

~~Henri Knap~~
~~Amsterdams Dagboek~~

IK KOM HIER NIET WEG

Dat is nou die man die zo leuk over katjes weet te schrijven. Ik heb later ook nog aan Bouwen Woningtoezicht gevraagd,of zij deze woning in verband met het vocht niet konden afkeuren, zodat ik een woning kon krijgen. Ze zijn toen geweest en zeiden 'als we dit gaan afkeuren kunnen we zoveel afkeuren'.Met andere woorden ik kom hier niet weg". Aan de overkant op het veldje wordt sinds een paar dagen koortsachtig gewerkt.Er zijn een paar fleurig blauw geschilderde bouwketen op getrokken, een bulldozer duwt grommend een hoop zand voort een enrom heiapparaat wordt in stelenorm gebracht.

GEEN 20 MAAR 13 VERDIEPINGEN

In Het Parool van afgelopen vrijdag stond een stukje onder de kop 'BEZWAREN TEGEN BOUW KANTOORTOREN' waarin een woordvoerder van Breder[o] aangehaald werd: "Uiteraard zijn wij bereid tot een gesprek.Met on[ze] toekomstige buren willen wij altij[d] praten". Als illustratie bij het stukje stond een tekening van een kantoorgebouw van 13 verdiepingen, inplaats van de ruim 20 verdiepingen die op het briefpapier-tekeningetje van Het Parool staan.Is dat verschil van 7 verdiepingen misschien wat met "BEREIDHEID TOT GESPREK" bedoeld wordt?

ZONDER ECHTE AMSTERDAMMERS

In ieder geval als morgenochtend de Vrolikstraat gaat scheuren staat het morgenavond zeker in Het Parool."Het Parool is niet voor niets de grootste krant in

ZONDER ECHTE AMSTERDAMMERS

In ieder geval als morgenochtend de Vrolikstraat gaat scheuren staat het morgenavond zeker in Het Parool. "Het Prool is niet voor niets de grootste krant in Amsterdam.Een echte Amsterdammer kan niet zonder", vermeldt een gifgroen reclame biljet,dat overal in de stad, ook in de Vrolikstraat huis aan huis verspreid is.

ZIEK ZIJN EN ER BETER VAN WORDEN

Toen in het begin van deze eeuw vanwege de schaarste van ziekenhuisbedden het opnameburo in leven geroepen werd, leek het plaatsingssisteem voor ziekenhuizen rechtvaardiger te worden. Wettelijk werd toen vastgelegd dat het opnameburo -nu G.G.D. genoemd - alle beschikbare bedden eerlijk onder de bevolking zou verdelen. Dat het na 60 jaar nog steeds niet op rolletjes loopt, dat het opname beleid een wassen neusis, vertelt ons één van de verplegers van de Amsterdamse GGD ,die er al negen jaar zit:

HONDERDEN BEDDEN LEEG

"Ja, het is wettelijk allemaal zo mooi geregeld, maar niemand houdt zich er aan, want als dat gebeurt, zouden er koppen vallen. Kijk,als iemand ziek is,en naar de dokter gaat die hem onderzoekt, die dan bijvoorbeeld longontsteking konstateert, dan belt die dokter de GGD op voor opname.
De GGD heeft iedere dag een nieuwe lijst van alle beschikbare bedden, d.w.z. bedden waar ook een verpleegster en een dokter voor aanwezig zijn.Er zijn honderden bedden die leeg staan, omdat er geen verplegend personeel voor is."

— GGD is MACHTELOOS SPECIALIST OPPERMACHTIG

"Voordat de GGD de dokter terugbelt gaat er altijd eerst een kontrole arts naar de desbetreffende patient om de diagnose van de huisarts te kontroleren.Vaak kleunt namenlijk zo'n huisarts er naast.Pas als de kontrolearts toestemming geeft wordt de patient opgenomen.Het gebeurt dagelijks dat de ziekenhuizen beweren geen bedden te hebben.Zo krijgt een specialist voor z'n eigen praktijkpatienten bedden van het ziekenhuis.De specialist is verplicht al zijn vrije bedden op te geven bij de GGD, maar hij houdt er vaak een aantal achter, omdat hij daar liever een paar patienten-relaties laat liggen. De hoofdzuster geeft ook vaak minder op dan zij aan bedden heeft, omdat anders de verpleegsters het niet aan kunnen.In het Weesperplein ziekenhuis bijvoorbeeld staan gewoonlijk 80 tot 100 bedden leeg.
Als er meer verplegend personeel zou zijn, konden er meer bedden gebruikt worden.Maar ze investeren liever in grote nieuwe ziekenhuizen,laboratoria en dure apperatuur,dan dat ze meer verpleegsters opleiden, hen beter betalen en de werkomstandigheden verbeteren.

FONDSBEDDEN TEGEN BIJBETALING

Een goede specialist voor het ziekenhuis, is een specialist die geen mensen geneest,maar volgens programma de bedden weet vol te houden.Volle bedden betekenen 120 gulden per dag liggeld voor de ziekenhuizen. Soms is er gebrek aan ziekenfondsbedden.Met bidden en smeken geeft de specialist tegen bijbetaling een partikulier bed vrij. (een partikulier bed kost drie keer zo veel als een ziekenfondsbed). Officieel moet een specialist venals een huisarts voor het plaatsen van een patiënt toestemming vragen aan de GGD, maar niemand durft hem eigenlijk te kontroleren. Zo kan het voorkomen dat iemand met akute longontsteking naar Utrecht wordt gereden,omdat het laatste beschikbare bed net werd ingepikt door de schoonmoeder van de interne-specialist met een overspannen nier door teveel taartjes eten".

VERANDERING MOET OOK VAN DE PATIENTEN KOMEN

"Tot nu toe is er van dit alles nog weinig naar buiten gekomen.Ieder protest van de kant van de verpleegsters en verplegers wordt onder de tafel gepraat.We staan tijdens en door het werk onder enorme spanning.Het helpen en vervoeren van zieken stelt ons voor problemen.We kunnen het niet afreageren tijdens ons werk. Hierdoor worden de meesten "hard" gemaakt en vervlakken.Als er wat gaat veranderen moet het ook van de patienten komen,want met hen wordt er wel het meest gesold".

VERZET VERZET OOSTERPARKBUURT

OP VRIJDAGAVOND 22 SEPTEMBER WORDT IN HET OOSTERHONK, 1E OOSTERPARKSTRAAT 12 EEN BUURTBIJEENKOMST VAN BEWONERS VAN DE ZOGENOEMDE 'WIBAUTSTROOK' GEHOUDEN.AANVANG 8 UUR.
Er zal daar dan een delegatie van Empeo n.v.(Bredero)zijn en gemeenteraadsleden (de verkiezingen naderen voor hen) om het tegenplan van de buurt voor het terrein achter het Parool te bespreken(zie elders in dit nummer).Deze bijeenkomst is volledig openbaar, tegen de wil van Bredero,die eerst verklaarde alleen met een buurtdelegatie op een besloten bijeenkomst "zonder radio,tévé en pers",over de plannen te willen spreken.
Meer en meer wordt de Oosterparkbuurt door kantoren en hun aanhangsels overspoeld: nieuwe vleugel rijksbelasting gebouw (met marmeren gevelbekleding),parkeergarageplannen tegenover het Wibauthuis in de Tilanusstraat, Paroolltoren, kantoorbouwplannen van de n.v. Wiboul op het pakhuisterrein van de n.v. Holland en het gistingsproces van de Amstelbierbrouwerij dat langzamerhand de woningen om de fabriek heen wegdrukt.Komende week verschijnt er een speciaal nummer van de Oosterparkkrant waarin meer hierover.Inlichtingen 3e Oosterparkstr.155 tel.350050.

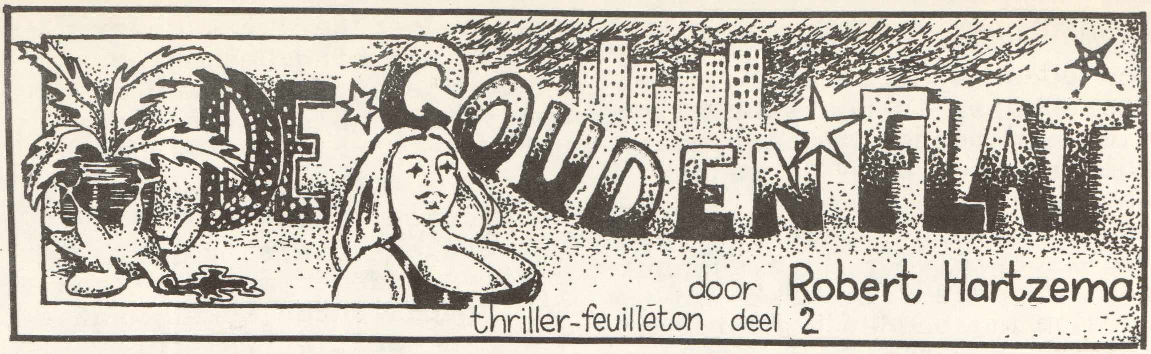

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE; INSPEKTEUR ROOMBOTER WORDT 'S MORGENS VROEG UIT ZIJN BED GEBELD, OMDAT ER VLAK BIJ ZIJN HUIS UIT DE SLOTERPLAS EEN LIJK IS OPGEVIST.

De inspekteur boog zich nu eveneens over het lijk, zijn hart sloeg een paar slagen over en met moeite hield hij zijn ontbijt binnen. "Er zit geen hoofd aan", bracht hij stotterend uit. "Je zegt het", bromde de dokter. Hij nam een dikke havanna uit zijn mond en wees ermee in de richting van de twee agenten. "Laten die twee klungels daar naar het hoofd gaan zoeken als ze niets beters te doen hebben dan hier rond te hangen" mompelde hij. Inspekteur Roomboter stuurde ze ieder een kant uit, de plas langs. Toen ging hij weer naast de politiearts staan. Deze schonk niet de minste aandacht aan hem en was bezig de handen van het lichaam te onderzoeken.

Dr. Stehman was een klein jodenmannetje met een mistroostig ponem. Onder zijn lange zwarte jas droeg hij een op maat gemaakt zwart pak en ongetwijfeld lag er op de achterbank van de auto nog een zwarte vilten hoed. Zijn sigaar klemde hij tussen zijn tanden en regelmatig viel er as op het lichaam en vormde grijze plekken op het donkerblauwe pak van het lijk.
Met moeite kon inspekteur Roomboter zijn blik van de lege plek boven de hals van het lichaam afwenden. Het gaf hem hetzelfde onzekere gevoel dat hij vroeger eens had gehad toen zijn portefeuille gerold was en hij eenvoudig niet kon geloven, dat het ding, waaruit hij net een tramkaartje had gehaald, nu opeens verdwenen kon zijn.
Onrustig gleed zijn blik over de kleren van het lijk. In de broek met ouderwetse opslag had ongetwijfeld een kaarsrechte plie gezeten en ook het no-iron overhemd was eens spierwit geweest. Het waren in ieder geval nette kleren, maar even netjes als nietszeggend.

......

Dr. Stehman kwam zachtjes kreunend uit zijn gebukte positie omhoog en wreef met beide handen over zijn rug.
Uit de auto haalde hij een half flesje ouwe klare, schroefde de dop eraf en nam een paar flinke slokken. Hij gaf de fles door aan de inspekteur, stak een verse sigaar op en keek nors over de kale rechte weg met aan weerszijden torenhoge flats, parkeergarages en kale grasvelden.
"De kop is met één slag van de romp gescheiden" zei hij "echt vakmanschap, dat kom je tegenwoordig niet veel meer tegen. Proost."
Hij pakte de fles af, nam zelf nog een slok en zei:"De man is een dag of drie, vier geleden gestorven en waarschijnlijk pas later in het water gegooid. Hij kan niet veel ouder zijn dan 50,55 jaar zo te zien aan de huid, die biezonder gaaf is. Nergens eeltplekken, ook niet op de handen, vast niet iemand die met zijn handen werkte.

Wordt er niet zo iemand vermist?"
Roomboter haalde de schouders op. "Van dat soort nette burgers worden er altijd wel een paar vermist. Als ze een uur te laat thuis zijn hangt hun vrouw al aan de telefoon om te vragen of ze niet verongelukt zijn."
Dr. Stehman knikte, pakte zijn tas die naast het lijk stond en liep naar de auto.
In de verte naderde een ziekenauto met loeiende sirene. Langs de oever van de Sloterplas kwamen de twee agenten op een drafje aanhollen.
Onmiddellijk verschenen er van alle kanten mensen, ze stapten van hun fiets af en zelfs automobilisten stopten en kwamen uit hun auto. Een vrouw begon hysteries te krijsen toen ze het lijk zag liggen en even verderop stond een jongen te kokhalsen.
Terwijl de agenten de mensen zo veel mogelijk op een afstand trachtten te houden droegen twee geuniformeerde verplegers het lichaam vlug en efficiënt in de wagen en vertrokken. Ze hadden de sirene afgezet.

.....

HOOFDINSPECTEUR HARKEMA..........

Het schaftlokaal van het hoofdbureau van politie verschilt in weinig van een gewone bedrijfskantine. De koffie is slap, de gevulde koeken zijn taai en de koffiejuffrouwen niet om aan te zien. De vrouwelijke politieagenten, voorzover ze er ooit kwamen, hadden een eigen tafeltje en hielden zich strikt afzijdig van de kaartende agenten.
Inspekteur Roomboter had de plaats van zijn kollega Meyering ingenomen bij het klaverjassen en verloor. Hij moest wachten tot hij hoofdinspekteur Harkema gesproken had voordat hij op onderzoek uit kon gaan, en die kwam meestal niet voor half tien opdagen.
Hij begon net zijn humeur te verliezen toen een jong agentje hem kwam waarschuwen dat Harkema hem kon ontvangen.

Harkema zat achter zijn kolossale bureau met zijn benen op het blad en een kop koffie naast zich.

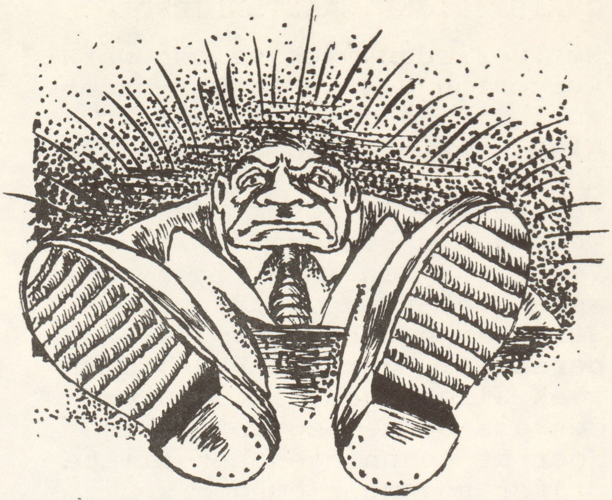

Vanuit de lage stoel voor zijn bureau zag inspekteur Roomboter alleen twee enorme schoenzolen - maat 45 - en daartussen het bovenste gedeelte van Harkema's pafferige gezicht. Roomboter bestudeerde aandachtig het visgraatprofiel van de zolen of hij geen stukjes stront kon ontdekken.
De hoofdinspekteur tilde zijn voeten van het bureau en liet ze met een klap op de grond neerkomen. Hij boog zich naar voren en wees met zijn dikke vinger naar een stapel rapporten die op tafel lag. (wordt vervolgd)

SPANNING OP DE BEGRAAFPLAATS

Al enkele weken schrijven wij over de werkomstandigheden op de gemeentelijke Oosterbegraafplaats,waar de gemeente poogt de ruim 40 begraafplaatswerkers door middel van het zogeheten Produktiviteits Metings Sisteem (PMS) onder druk te zetten.In het voetspoor van het privé bedrijfsleven voert de gemeente een personeelsbeleid uit, dat er op gericht is bij het lager personeel zoveel mogelijk uit de mensen te halen en zo min mogelijk te betalen.Als gebruikelijk wordt

dit alles gepresenteerd als zijnde in het "eigen belang" van het personeel.

CHRISTELIJKE NAASTENLIEFDE

Het verleden week na een werkweigering gestaakte PMS-onderzoek is maandag weer hervat. Afgelopen donderdag verklaarden de twee van christelijke naastenliefde overlopende wethouders Bootsma (AR) en Van der Eyden (KVP) in een gesprek met twee vertegenwoordigers van het begraafplaats personeel, dat het PMS-onderzoek alleen gestaakt zou worden als op de begraafplaats door de spanningen het ziekte cijfer nog meer omhoog zou gaan.

MISLUKTE SUSPOGING WETHOUDERS

De dag erop kwamen Bootsma en Van der Eyden naar de kantine van de begraafplaats om het personeel toe te spreken. Ze zeiden dat ze niet gekomen waren om over het stopzetten van het PMS-onderzoek te onderhandelen, maar dat er wel vragen gesteld konden worden. Op een vraag van een personeelslid of het werk van een ambtenaar die altijd boodschappen en klusjes voor de direkteur moet doen, ook op efficiency bekeken gaat worden, kwam van de wethouders geen antwoord. Zie verder ook de oproep van de begraafplaatswerkers in dit blad.

oproep aan gemeente arbeiders

O P R O E P A A N D I E G E M E E N T E B E D R I J V E N

W A A R H E T P. M. S. I N G E V O E R D I S . . . .

WIE WIL ONS, HET PERSONEEL BEGRAAFPLAATSEN, INLICHTEN OMTRENT DE GANG VAN ZAKEN BIJ HEN OP HET BEDRIJF.
HET GAAT OM DE VOLGENDE PUNTEN:
A) IS MEN TEVREDEN MET HET P.M.S. SISTEEM
B) HOE HOOG IS HET PERCENTAGE GEMIDDELD DAT MEN BEHAALT
C) DOEN ER ZICH GEEN MOEILIJKHEDEN VOOR MET DE BEOORDELING

MEN POOGT AL EEN TIJDJE TEGEN DE WIL VAN HET PERSONEEL HET BEOORDELINGSSISTEEM IN TE VOEREN. THANS IS ER EEN PROEF VAN 3 MAANDEN INGEGAAN, ONDANKS DAT 90% VAN HET PERSONEEL TEGEN WAS. IN EEN GESPREK WELKE TWEE VAN ONZE PERSONEELSLEDEN HEBBEN GEHAD MET WETHOUDER BOOTSMA EN WETHOUDER VAN DER EYDEN, IS ONS VERKLAARD DAT DE WATERLEIDING EN HET MARKTWEZEN ERG GELUKKIG WAREN MET HET P.M.S. SISTEEM. DE WATERLEIDING HAD ER ZELFS VOOR GEDEMONSTREERD (WETHOUDER BOOTSMA). AANGEZIEN WIJ, HET PERSONEEL VAN DE BEGRAAFPLAATS, HIER GRAAG MEER OVER WILLEN WETEN, VERZOEKEN WIJ U UW REAKTIES TE STUREN AAN DE REDAKTIE VAN HET AMSTERDAMS WEEKBLAD KEIZERSSTRAAT 2A.

H E L P O N S

EEN PERSONEELSLID VAN DE BEGRAAFPLAATS